



HOREB

Butlletí URC



DESTAQUEM

Ens unim a la Jornada de
pregària, dejuni i penitència per
la pau

[Pàg. 2](#) | URC

Trobada del grup ANAWIM

[Pàg 29](#) | FORMACIÓ URC

JORNADA DE FORMACIÓ
PERMANENT: **IANIRE ANGULO**

(Inscripció fins al 5 de novembre)

[Pàg 68](#) | FORMACIÓ URC

«Que allà on hi
hagi odi, **jo hi posi**
amor»

Horeb 605
26 d'octubre, 2023





ENS UNIM A LA CRIDA DEL PAPA FRANCESC: PREGUEM PER LA PAU

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Amb motiu de la [Jornada de Pregària, Oració i Penitència convocada pel Papa Francesc aquest divendres, 27 d'octubre](#), des de la Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya ens hi adherim i demanem una pregària a tots i totes per la Pau. Us demanem, germans, que [...] ningú no torni a un altre mal per mal, sinó procureu de fer sempre el bé als germans i a tothom. Pregueu contínuament.

1Te 5,12.15.17

Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!
Que allà on hi hagi odi, jo hi posi amor.
Que on hi hagi ofensa, hi posi perdó.
On hi hagi discòrdia, hi posi unió.
On hi hagi error, hi posi veritat.
On hi hagi dubte, hi posi fe.
On hi hagi desesperació, hi posi esperança.
On hi hagi tenebres, hi posi llum.
On hi hagi tristesa, hi posi alegria.

Oh Mestre,
feu que no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.

Perquè és donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.



EL PAPA CONVOCA PER AL 27 D'OCTUBRE UNA JORNADA D'ORACIÓ I DEJUNI PER LA PAU



VATICAN.VA | 18 d'octubre, 2023

El Papa Francesc ha convocat per al **divendres 27 d'octubre** una Jornada d'Oració, Dejuni i Penitència per la Pau. Els motius són el temor pel que està succeint en Terra Santa i en els altres focus de guerra al món. De fet, el pensament del Pontífex es va dirigir, després de l'audiència general, al que està succeint a Palestina i Israel:

“Les víctimes augmenten i la situació a Gaza és desesperada, si us plau, facin tot el possible per a evitar una catàstrofe humanitària.”

El que preocupa a Francesc és la possible ampliació del conflicte “mentre en el món hi ha ja tants fronts de guerra oberts”:

“Silenciïn les armes, sentin el crit de pau dels pobres, de la gent, dels nens. La guerra no resol cap problema, només sembla mort i destrucció. Augmenta l'odi, multiplica la venjança. La guerra esborra el futur.”

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

El Papa no es cansa d'exhortar a l'oració, que és, com ha dit en diverses ocasions, la "suau i santa força que tenim per a combatre l'odi".

"Si us plau, germans i germanes continuem resant per la pau en el món, especialment a la martiritzada Ucraïna de la que ara ja no es parla, però on el drama continua."

Prendre partit per la pau

L'exhortació dirigida als creients és, per tant, a "prendre un únic partit en aquest conflicte: el de la pau", amb total oració i lliurament. D'aquí la decisió de convocar una jornada d'oració, que se celebrarà divendres que ve en Sant Pere a les 18.00 (hora local a Roma). La invitació es dirigeix també a "germans i germanes de diverses confessions cristianes, pertanyents a altres religions i a tots aquells que tenen en el cor la causa de la pau". La petició de preparar iniciatives similars s'estén també a totes les Esglésies particulars.



BARCELONA CELEBRA LA FESTA DEL PARE CLARET RECORDANT COM EL SANT TEIXIA RELACIONS I COMPLICITATS



CLARETIANS | 25 d'octubre, 2023

Més d'un centenar de persones es van aplegar aquest dimarts 24 d'octubre al Santuari del Cor de Maria de Barcelona per celebrar la festa de sant Antoni Maria Claret en família claretiana.

Abans de l'eucaristia hi va haver una breu presentació d'algunes branques de la família claretiana. Les Religioses de Maria Immaculada Missioneres Claretianes de la comunitat de Sarrià i les Missioneres de la Institució Claretiana van explicar els seus capítols i els Missioners Claretians van projectar un vídeo sobre el naixement de la congregació, que enguany fa 175 anys. Durant l'eucaristia, diverses presències claretianes van participar en la presentació de les ofrenes, aprofitant per explicar breument la tasca que desenvolupen.

El conseller provincial d'espiritualitat i formació, Màxim Muñoz, va centrar l'homilia en el fet que el Pare Claret "sempre va creure necessari treballar amb altres en la



seva missió evangelitzadora”, en el sentit de “teixir relacions de col·laboració”. Va destacar l’ampliació de la frase “fer amb altres el que sol no puc fer” per “fer amb altres el que sols no podem ni hem de fer, perquè hi ha coses que encara que les puguem fer sols, no les hauríem de fer sols, sinó en comunió i col·laboració amb altres”.

En aquest sentit, Muñoz va recordar com el P. Claret va imaginar diversos agents d’evangelització treballant de manera coordinada, missioners, clergues i seglars treballant de forma compartida. Va explicar que la prova difícil del nomenat de Claret com arquebisbe de Cuba “va propiciar una mena de lideratge compartit”, entre el fundador i els superiors generals”.

“Amb els anys s’ha anat consolidant també el teixit de la família claretiana en la seva diversitat de branques, unides totes pel mateix esperit evangelitzador del P. Claret: els Missioners Claretians, l’institut secular femení Filiació Cordimariana, el moviment internacional de Seglars Claretians i les congregacions religioses femenines Religioses de Maria Immaculada, fundades a Cuba per la Mare Antònia París amb el gran ajut i inspiració del P. Claret (s’han fet presents a través de vídeo que heu pogut veure abans), les Missioneres de Sant Antoni M. Claret, fundades al Brasil, les Missioneres cordimarianes, fundades a Mèxic i les Missioneres de la Institució Claretiana, fundades a Vic pel claretià P. Lluís Pujol i M. Dolors Solà”, va explicar. Va esmentar també “el munt de persones laiques que compartiu amb nosaltres la missió en els diversos llocs i àmbits, aquí en el col·legi, l’Esportiu, les parròquies del Cor de Maria i Sant Tomàs, L’Editorial i Llibreria, l’ONG Enllaç solidari, la cúria provincial i la infermeria provincial”.

La celebració va acabar amb un refrigeri i convivència fraterna animada a la sala parroquial.



ELS RELIGIOSOS I RELIGIOSES DE TARRAGONA CELEBREN UNA JORNADA DE CONVIVÈNCIA A VALLBONA DE LES MONGES



ARQUEBISBAT TARRAGONA | 24 d'octubre, 2023

Un grup de trenta religiosos i religioses de vida activa de l'arxidiòcesi de Tarragona van participar, el passat diumenge dia 22 d'octubre, en una jornada de convivència fraternal organitzada per la Delegació diocesana per a la vida consagrada.

La trobada va començar amb una visita al voltant dels diferents indrets del municipi de Vallbona de les Monges. A continuació, van compartir la celebració de l'eucaristia a la Parròquia de Santa Maria, que va presidir Mn. Joan M. Anglès, rector. A la tarda, després del dinar de germanor a l'hostatgeria del monestir de Santa Maria de Vallbona, el grup de religiosos i religioses va rebre la visita de la comunitat de germanes cistercenques, que els van acollir amb servei, amabilitat, fraternitat i hospitalitat.

La jornada va finalitzar amb una visita al monestir i al seu entorn, a través de la qual van poder conèixer el testimoni d'un grup de dones, fidels a Déu i a la seva missió, que van lluitar per defensar allò que era seu.



“EL PARE CLARET VA SABER LLIGAR UNA INQUIETUD INTERIOR AMB UNA GRAN CAPACITAT D'EFFECTIVITAT”



AGÈNCIA FLAMA | 24 d'octubre, 2023

Aquest dimarts 24 d'octubre, la família claretiana celebra el [Dia del Pare Claret](#) al Santuari del Cor de Maria de Barcelona. Com cada any per aquesta data, totes les branques d'aquesta gran família —la dels **Fills de l'Immaculat Cor de Maria**— es tornaran a veure les cares i, en aquesta ocasió, ho faran per conèixer més detalls sobre l'Any Jubilar Claretian en què es troben immersos, la celebració del qual s'allargarà fins al juliol del 2024 i commemora els 175 anys des que sant Antoni Maria Claret va fundar la congregació a Vic. Això serà a les 19:30 hores. Posteriorment, a les 20:00 hores, se celebrarà una eucaristia presidida pel P. **Màxim Muñoz** (Badajoz, 1958), consultor-prefecte d'espiritualitat i formació de la província de Sant Pau.

[Llegir l'entrevista aquí](#)



DIARI D'UN PELEGRINATGE: VISITA DE LES RELÍQUIES DE SANTA TERESINA DE L'INFANT JESÚS A LES COMUNITATS DE CATALUNYA



CARMELITES | 22 d'octubre, 2023

Dia 15. LLEIDA – LISIEUX

Santa Teresa de Jesús ens va impulsar en el seu esperit “andariego”. De bon matí, Joan Vidal, des de Badalona, a les sis de matí, va sortir amb la furgoneta que portarà les relíquies de la santa de Lisieux.

Va fer camí fins a Lleida, a 2/4 de 8 ja hi era. Amb la Montse i l'Àngel van carregar tot el material a distribuir per les diferents comunitat de Catalunya amb el pas de les relíquies, i apa!, mans al volant el Joan i amb el cor ple d'entusiasme, va anar reduint quilòmetres, fins al 1121 a l'arribada a Lisieux.

Un viatge sense cap sobresalt. Osca, Jaca, la frontera francesa, Pau, Bordeus, Poitiers, Turs, Alençon i Lisieux. Conducció impecable d'en Joan, amb un mica d'exigència al motor de la furgoneta. Havíem de ser entre 7 i 8 del vespre a Lisieux per carregar el reliquiari. Tres aturades curtes per donar vida al nostre cos i al motor de la furgoneta. Total 11 hores de viatge. Perdó, una anècdota curiosa. Hem hagut de pagar tres peatges. El primer amb targeta, el segon en metàl·lic i el tercer

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

l'haurem de pagar per Internet després d'una baralla amb la màquina, solucionada des del món més o menys virtual, donant -nos pas lliure amb el compromís de pagar els euros demanats. Curiós, sí senyor.

l arribada a Lisieux. Directament a la basílica. Mme. Laetitia ens hi havia citat per confiar-nos el reliquiari. Puntual, a 2/4 de 8 del vespre, discreta i eficaç, ens ha consignat el reliquiari, ens ha il·luminat la basílica perquè poguessin pregar uns moments amb santa Teresina, ens ha acompanyat fins a l'Ermitage, hem recollit les claus de les nostres habitacions i, després de sortir a la ciutat per a prendre alguna cosa, hem tornat a les nostres habitacions a cruspí-nos un entrepà. Tot estava tancat. I tancats a les nostres cambres, es hem posat en braços de Morfeu, que demà toca refer el camí d'avui.

Dia 16. LISIEUX – BARCELONA

Amb quinze minuts de retard (l'Àngel no trobava les seves ulleres, maliciosament amagades entre els plecs del sobrellit), a 2/4 de 8 del matí, hem començat el camí de retorn. Alençon, Le Mans, Tours, Bruges, Clarmont, Montpeller, La Jonquera, Girona i Barcelona. Puntuals a 2/4 de 8 del vespre aparcàvem la furgoneta davant l'entrada principal del Santuari de la Mare de Déu del Carme. I a les 8, les relíquies entraven a l'església amb el cant del Magnificat. Presidia Mons. Joan Enric Vives, amb el P. Jesús i el P. Enric. Per raons d'agenda, el bisbe va haver de marxar després de rebre les relíquies de la Santa i fer unes breus reflexions sobre el missatge de Teresina. Com a homenatge a Teresina, la coral "Cor animae" va cantar quatre peces a veus de la litúrgia ortodoxa, certament íntimes i pacificadores. Després, la veneració de les relíquies. Molt bon començament de l'hostatge de Teresina a casa nostra. Descans.

Dia 17. BARCELONA – MATARÓ

A 2/4 de 10 es van obrir les portes del Santuari. I va ser constant el degoteig de fidels a l'església. El primer acte comunitari va ser a les 11 del matí amb 45 minuts de pregària centrada en la meditació de textos de la Santa y de la Paraula de Déu que va ser la seva font d'espiritualitat. Els cants van afegir un suplement de pau i serenor. La imatge de l'ocellet que manté fixa la mirada en el sol amagat per negres nuvolades suggeria fidelitat, confiança, amor sense condicions. El sol mai no deixarà de donar escalfor. Saber esperar que passin el fred, la pluja, les ventades parla de l'abandó més positiu en els braços del Pare. Posteriorment, l'eucaristia de les 13 hores va aplegar un bon nombre de devots. La va presidir el P: Jesús i va concelebrar el P. Àngel. Lectures de la festa de la Santa, cants i homilia, tot parlava del missatge de Teresina. Abans d'acabar la missa, es va lliurar a la comunitat cristiana dels carmelites descalços de Barcelona una



benedicció apostòlica del Papa Francesc per totes les monges i frares carmelites descalços, i per tots els fidels que en aquestes cases viuen l'espiritualitat Teresina.

A 2/4 de 4 de la tarda, vam acomiadar en família les relíquies a la porta del Santuari. I sense demora, van ser traslladades al monestir de les carmelites descalces de Mataró. L'acollida de Teresina va ser ben senzilla i en família. Les monges van portar el reliquiari amb la col·laboració d'en Joan fins a la capella i la van dipositar sobre una taula davant la gent. A 2/4 de 6 s'obrien les portes per fer una pregària i deixar un bon temps de silenci per a la veneració de les relíquies de Teresina, al costat del Santíssim. I a 3/4 de 7, vespres i eucaristia. La capella plena. Es respirava tendresa de la bona, la tendresa del Pare. I per arrodonir la jornada, una hora amb Teresina. Un grupet de seglars i les monges es van acomiadar de Teresina: a reveure!

Dia 18. MATARÓ – TERRASSA – BADALONA

Encara veurem sortir el sol. A 1/4 de 8 traiem de les carmelites descalces de Mataró el reliquiari i amb molta cura el col·loquem a la furgoneta. Comiat de les nostres bones germanes i autovia cap a les carmelites descalces de Terrassa. Ai, ai! Accident a l'AP7, retencions, una mica de nerviosisme, però sortosament entrem al monestir amb només deu minuts de retard. Molt bona ajuda per transportar el reliquiari i eucaristia tot seguit. Mn. Miquel i el P. Marià, salesià, ens esperaven amb vestits de festa, blancs de dalt a baix. Un grup nombrós de fidels hi han participat. Silenciosa veneració de les relíquies. A migdia una hora de pregària davant de les relíquies. Primer el cant dels salms de l'hora menor i després, pregària personal.

A les quatre de la tarda un grup de 17 germanetes de Teresa de Calcuta i 18 seminaristes diocesans de Terrassa amb els seus formadors s'han aplegat al voltant del reliquiari.



TARRAGONA REP LES RELÍQUIES DE SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS



ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | 21 d'octubre, 2023

Aquest dissabte dia 21 d'octubre, Tarragona ha acollit la visita de les relíquies de santa Teresa de l'Infant Jesús, coincidint amb el cent cinquantè aniversari del naixement de la santa carmelita. El reliquiari gòtic de santa Teresina va arribar al monestir de Sant Josep i Santa Anna, on ja l'esperaven la comunitat de germanes Carmelites Descalces juntament amb un bon grup de fidels.

Durant el matí, les relíquies van ser exposades a l'altar major de la capella del monestir per a la veneració pública, acompanyada de la lectura de textos i pregàries de santa Teresa de Lisieux. A les 11.00 h va tenir lloc la celebració de l'eucaristia solemne, que va presidir l'arquebisbe Joan Planellas. Entre els concelebrants hi havia el P. Àngel Briñas, o.c.d., prior del Santuari de Santa Teresina de Lleida; el P. Lean Jude Poulouse, o.c.d., prior del Convent de Tarragona, i alguns preveres diocesans.

P. Àngel, o.c.d.: «Santa Teresina ens porta pels camins de Déu, de l'acollida i de l'amor»

A l'inici de la missa, el P. Àngel, o.c.d., va fer una breu explicació sobre el sentit dels pelegrinatges de la relíquia de santa Teresina, i va donar importància «a l'esperit que tots nosaltres experimentem quan venerem la relíquia». En aquest sentit, va explicar que les relíquies «han fet pràcticament tot el recorregut pels convents i

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

monestirs de religiosos i religioses carmelites descalços de Catalunya i han estat acollides veritablement d'una manera molt profunda».

Per altra banda, va assegurar que santa Teresina «provoca moltes coses a l'interior de les persones, que ens sentim molt a prop d'ella, sabent que ens està dient una paraula adequada, la ciència de l'amor, la senzilla expressió de la bondat de Déu».

Finalment, el P. Àngel va expressar el desig que la visita de les relíquies a Tarragona sigui «una veritable pluja de roses per a tots» i va convidar a llegir els textos de santa Teresa de l'Infant Jesús, a través dels quals podrem entendre «que ella ens porta pels camins de Déu, de l'acollida i de l'amor».

Arquebisbe Joan: «Teresa madura una mentalitat i una passió missionera per a tota l'Església»

Durant l'homilia, l'arquebisbe Joan va reflexionar al voltant d'alguns episodis de la vida de santa Teresa. En primer lloc, va parlar del seu ingrés al Carmel, on va «portar endavant una vida fonamentada en l'oració i el treball». En un moment de pregària, Teresa, a partir de les Sagrades Escripures va descobrir que «ella també per més que pugui sentir la pròpia fragilitat, debilitat, impotència o insignificança [...], pot aspirar a la santedat, i el vehicle que li permetrà de pujar tan amunt seran “els braços de Jesús».

Planellas va parlar de l'oferiment de Teresa de Lisieux a «l'Amor Misericordiós» i de la «nova espiritualitat “per a les petites ànimes”, entre les quals ella mateixa es considerava». Per altra banda, també va recordar que, en el patiment de la tuberculosi, «Teresa descobreix la seva darrera vocació: “Al cor de l'Església, Mare meva, jo seré l'amor”», i «madura una mentalitat i una passió missionera per a tota l'Església».

En la darrera etapa de la seva malaltia, santa Teresa «s'esforçava per a viure petites coses, la seva petita via de fe i d'amor, la via que tots i totes podem recórrer cada dia de les nostres vides», perquè «estava convençuda que la seva missió era “fer el bé a la terra fins a la fi del món”», va dir l'arquebisbe Joan.

Sobre el camí espiritual de Teresa, l'Arquebisbe va assegurar que és «a l'abast de tothom perquè no es caracteritza per una conducta “heroica” ni per la transcendència d'unes activitats importants, sinó per la humil acceptació de com un és i, principalíssimament, pel valor que atorga l'amor».

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

La celebració va cloure amb una pregària dedicada a la Santa. Durant el migdia, la comunitat carmelita, amb diversos grups de fidels, van pregar les hores menors de la litúrgia al voltant de les relíquies de santa Teresa.

A la tarda, es van traslladar les relíquies en processó fins a l'església de la Mare de Déu del Carme, on es va desenvolupar la darrera part de la seva estada a la ciutat de Tarragona. En primer lloc, després de la rebuda per part del prior d'aquest convent, el P. Lean Jude Poulouse, o.c.d., hi va haver una estona d'adoració amb el Santíssim Sagrament exposat.

Al vespre, Mn. Antoni Pérez de Mendiguren, arxiprest del Tarragonès, va presidir una eucaristia solemne. Finalment, uns moments de pregària acompanyats dels textos de santa Teresa de l'Infant Jesús van servir com a comiat de les relíquies, que van ser traslladades al santuari de Santa Teresa de Lleida, on finalitzaran el recorregut per Catalunya.

[Llegir l'entrevista aquí](#)



BADALONA REP LA VISITA DE LES RELÍQUIES DE SANTA TERESINA DE L'INFANT JESÚS



ARQUEBISBAT DE BARCELONA | 19 d'octubre, 2023

Barcelona, Mataró i Terrassa han estat les primeres parades que han fet les relíquies de Santa Teresa de Lisieux a Catalunya. Amb motiu del 150è aniversari del seu naixement, les relíquies es troben de gira visitant les comunitats masculines i femenines dels Carmelites Descalços. Les relíquies van arribar a Barcelona el 16 d'octubre, i l'itinerari s'allargarà fins aquest diumenge 22, amb l'última celebració Parròquia Santuari de Santa Teresina de Lleida, promotora de tota la gira.

Ruta de les relíquies

Aquests dies estan de ruta per l'Arxidiòcesi de Barcelona, i la darrera parada ha estat aquest dimecres Badalona, on la comunitat carmelitana de l'església de la Mare de Déu del Carme, va rebre les relíquies amb «agraïment i alegria». Així ho diu el prior dels Carmelites Descalços de Barcelona i Badalona, el pare Jesús Sans, el

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

mateix que va rebre les relíquies en la seva arribada a Barcelona. Sans assegura que «aquesta visita és un acte d'acció de gràcies, joiós, festiu i emotiu». Segons explica, la celebració és múltiple, ja que aquesta visita de les relíquies, a més de festejar el 150è aniversari, coincideix amb la celebració dels cent anys de la beatificació de la Santa, i amb el proper centenari de la seva canonització, que serà d'aquí a dos anys. Després de Badalona, les properes parades on es rebran les relíquies són: Tortosa, Amposta, Barcelona, Tarragona, Igualada i després finalitzarà a la parròquia Santuari de Santa Teresina de Lleida, que celebren també els cent anys de la revista *Pluja de Roses* que van crear per aprofundir en l'espiritualitat de la Santa.

Celebració a Badalona

En la celebració a Badalona, va assistir el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova i Pellisa que es va sumar als membres de la comunitat carmelitana descalça i als fidels, que van assistir a l'església santuari del Carme.

Després d'una vetlla de pregària inicial, el pare Juli González, va intervenir exposant una reflexió al voltant de l'espiritualitat de Santa Teresina de l'Infant Jesús. Un testimoni d'alegria i plena fe en el seu «bon Déu»- tal com ella s'hi referia- que va trencar amb l'època i la manera com en aquell moment es vivia la religiositat, dins un rigor moral radical. En aquest sentit, el P. Jesús Sans, subratlla com Santa Teresina va «refrescar l'Església amb el seu missatge que és estimar Déu, des del proïsme i les petites coses de cada dia, posant amor i tendresa i misericòrdia».

Parlant també del seu testimoni, el bisbe Javier Vilanova va destacar com en «ella naixia un huracà de glòria». «El seu tresor ha estat l'espiritualitat que Déu ha anat cultivant en ella, tal com diu el Sant Pare en l'exhortació, això és la seva virtut, basada en la fe, un do de confiança en l'amor misericordiós de Déu». En aquesta línia va exhortar a tots a seguir a evangelitzar també sent exemples de misericòrdia i amor de Déu. «Confieu en Déu!» – va exclamar Mons. Vilanova. Davant les situacions difícils va fer una crida a trobar aquesta confiança en Déu, i va recordar que «igual que Santa Teresina, el cor de l'Església és jove i viu i pot donar molta vida al nostre món».



EL CENTRE DE HORT DE LA VILA ATÉN 2.000 PERSONES EN DEU ANYS



RELIGIOSES DEL SAGRAT COR DE JESÚS | 17 d'octubre, 2023

Dimarts passat el Centre Residencial d'Inclusió de Hort de la Vila (Sarrià – Barcelona) ha commemorat els 10 anys de funcionament atenent persones en situació de falta de sostre.

El projecte treballa en diversos àmbits per a aconseguir la reinserció de les persones ateses, que en aquests anys han aconseguit la xifra de 2.000. Totes les persones ateses en aquest Centre vénen derivades de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona i es troben en situació d'exclusió social. Les persones que resideixen en el Centre són unes 115 cada dia, i estan ateses per 21 professionals.

Begoña Plágaro, ecònoma provincial, va participar en aquest acte commemoratiu en aquesta casa que durant molts anys va ser Col·legi Major i abans va tenir altres funcions educatives, amb tantes religioses implicades en la seva missió.



EL PROVINCIAL FA UNA CRIDA A “REVIFAR EL CARISMA REBUT” EN LA FESTA DEL PARE CLARET



CLARETIANS | 20 d'octubre, 2023

Aquest és el missatge del superior de la província claretiana de Sant Pau, Juan Martin Askaiturrieta, amb motiu de la festa de sant Antoni Maria Claret que se celebra el 24 d'octubre.

“Et recomano que procuris de revifar el do de Déu que has rebut” (2Tm 1,6).

Benvolguts germans,

Espero que estiguen tots bé. Ja hem entrat en un nou curs pastoral, amb la configuració de les noves comunitats. Durant aquesta setmana estem celebrant a totes les nostres comunitats i plataformes apostòliques la festa del P. Claret. Ho fem en aquest any jubilar en què ens preparem per a la celebració del 175è aniversari de la fundació de la Congregació.

Ha passat molt de temps des d'aquell 16 de juliol de 1849 a Vic. El P. Claret, sentint la urgència d'anunciar l'amor de Déu en aquell context concret, reuní un petit grup de sacerdots a qui va encomanar la seva passió missionera. Aquell inici, aparentment petit i amb un futur incert, va ser l'inici d'una família missionera que, de llarg a llarg del món, ha anat portant de llavors ençà el foc de l'amor de Déu a

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

tantes i tantes persones. Podem dir certament que l'Esperit Sant, a través de la nostra família missionera, ha tocat la vida de moltes persones posant llum, esperança i fe. Sens dubte que la família claretiana ha estat mediació de Déu per a moltes persones.

La celebració d'aquest any jubilar ha de ser estímul per revifar el carisma rebut, una crida a viure amb goig i lliurament creixent la vocació rebuda. No podem viure la vocació missionera com si visquéssim de renda, ni aferrar-nos únicament al que els altres germans han viscut en el passat. Avui som ungits per l'Esperit Sant per continuar amb la tasca evangelitzadora; hi ha moltes vides per acompanyar, per sostenir, per aixecar... Ho sabem prou bé, vivim un temps no fàcil, convuls, molt canviant, i amb un clima aparentment poc receptiu a la fe. Enmig de tot això, volem recobrar la centralitat de la Missió i viure el goig de ser evangelitzadors avui.

Aquesta festa la celebrem amb tantes persones que, de diferents maneres, se senten vinculades i partícips de la Missió que entre tots portem endavant. Que la celebració d'aquest aniversari ens porti a tots a créixer en una major identificació amb el carisma rebut, i a viure'l amb un lliurament agraït. Us convido que durant aquests dies puguem tots renovar la professió que un dia vam fer, bé en comunitat bé amb el poble de Déu al qual servim.

Maria, Mare i Formadora dels apòstols, ens pren de la mà i ens assenyala el camí per a viure atents al voler de Déu i donar resposta a tantes necessitats que trobem avui dia.

Preguem els uns pels altres. Una salutació i felicitació fraterna en nom de tot el Govern Provincial. En comunió.



LES MONGES BENEDICTINES DE CATALUNYA: “DIEM PROU A TOTES LES GUERRES”



MONESTIR SANT BENET | 23 d'octubre, 2023

Una trentena de monges benedictines catalanes s'han trobat al santuari de Puiggraciós en una trobada de germanor entre les comunitats benedictines de Catalunya. En la trobada, les representants de les tres comunitats catalanes van expressar el seu rebuig amb tots els conflictes bèl·lics i la seva solidaritat amb totes les víctimes de les guerres.

“Diem prou a totes les guerres obertes arreu del món i sí a no cansar-nos de construir ponts de diàleg i de pau”. És el missatge conjunt que van llençar les abadesses **Esperança Atarés**, de Sant Pere de les Puel·les; **Maria del Mar Albajar**, de Sant Benet de Montserrat; i la priora **Assumpció Piferrer**, de Sant Daniel de Girona. Unes paraules que han subratllat en nom de les tres comunitats benedictines de Catalunya.

Durant la jornada, les benedictines han compartit una eucaristia, un dinar i un diàleg sobre inquietuds, projectes i moments vitals de les assistents. Amb la pregària de vespres i el cant dels Goigs a la Mare de Déu ha acabat la trobada. “Hem celebrat els llaços de germanor entre les tres comunitats”, expliquen des de la comunitat de Sant benet de Montserrat.

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

Un indret especial per a una trobada a tres bandes

El Santuari de Puiggraciós, que ha acollit la trobada, és un espai molt significatiu per a la comarca i per a les benedictines. Les germanes del monestir de Sant Pere de les Puel·les són les que en tenen cura i justament el dia 7 de setembre passat es va iniciar [la celebració dels 50 anys de la seva presència](#).



ENTREVISTA AL GERMÀ CESC FERRÉ, F.S.C



BISBAT DE VIC | 22 d'octubre, 2023

Amb motiu del mes missioner per excel·lència, **entrevistem el germà Cesc Ferré, religiós de la Congregació dels Germans de les Escoles Cristianes (La Salle)**, nascut a Barcelona en 1940.

Com va descobrir la vocació religiosa?

La vocació religiosa, tardana, va néixer en l'emmiration amb un Germà de La Salle, Manel Fariñas, mort fa poc més d'un any. Aquell home, generós, dedicat amb cos i ànima a la formació dels joves, va ser un exemple de vida que em va marcar i va decidir el meu destí. En aquell moment, al voltant de 1970, jo havia arribat al cim de la meua carrera professional. La decisió de deixar-ho tot va ser molt difícil, fins que el 27 d'abril de 1974, a l'església de Sant Francesc a Vandœuvre le Nancy, Déu va tirar pel dret i no em va deixar alternativa.

Com ha estat la seva vida en missió com a lasal·lià?

Tinc consciència que tota la meua vida religiosa, uns cinquanta anys, és missió; com ho és la de tot creient, seguidor de Jesús de Natzaret. Tots som cridats a la missió de ser testimonis de l'Evangeli. Però també es parla de «missioner» com aquell que deixa el seu confort, família i país per anar a les perifèries del món a ser presència de la bondat infinita de Déu i la seva predilecció pels pobres.



Tenint en compte aquesta darrera definició, he sigut missioner durant sis anys a Romania. Dedicat a l'acolliment de nens i adolescents del carrer, he viscut de prop l'experiència de la pitjor pobresa: la de no sentir-se estimat, ni tan sols pels pares. Van ser moments delicats, en què havies de jugar el rol de pare, mare i avi. Però, sobretot, havies d'ajudar a fer que els acollits trobessin sentit a les seves vides i oferir-los una possibilitat de futur. Vaig viure moments dramàtics, quan els joves es revoltaven contra la seva història, quan es negaven a creure que tenien futur i possibilitats. La part més positiva era el fort sentiment religiós dels romanesos. La fe era l'escletxa per on aquella mainada podia albirar una mica de llum. Mai no m'he sentit tan a prop de l'Evangeli com en aquells anys.

Actualment teniu germans a les missions. Com ho gestineu a nivell de congregació?

La Salle, i Déu per descomptat, m'ha concedit el do de sentir-me missioner. I no solament a Romania. Tots els anys que he dedicat a l'ensenyament i a la pastoral de les escoles del nostre país han sigut també missió. Pertot he trobat perifèries a les quals aportar afecte i consol.

La Congregació dels Germans de La Salle, fundada en el segle XVII, és missionera. Primer a França, fundant escoles per als fills dels artesans. Després a Itàlia i al Canadà; fins a arribar a ser presents en 81 països dels cinc continents. Nombrosos Germans, molts d'ells catalans, han acceptat d'anar a les perifèries del món, fundant escoles allà on no n'hi havia, creant granges-escoles, construint pous en zones ermes, portant la cultura a llocs remots de les selves amazòniques, sabedors que és la millor eina per a superar pobreses endèmiques. Allà on hi hagi una necessitat, allà ens trobaran.



PRIMERA TROBADA INTERNACIONAL DE COMUNICACIÓ PER A LA VIDA RELIGIOSA



UISG | 20 d'octubre, 2023

Publiquem el [programa](#) complet de la Trobada Internacional sobre Comunicació en la Vida Religiosa.

Una setmana **d'actes en línia totalment gratuïts** dedicats a la Comunicació en la Vida Religiosa en la qual participaran prop de 500 comunicadors, per a un total de:

- més de 10 tallers de formació
- conferències reservades als professionals de la comunicació
- taules rodones obertes al públic

Amb els següents objectius: formació, treball en xarxa i canvi.

Ens complau anunciar que ja està **obert el termini d'inscripció**.

- Enllaç per a [#inscriure](#) en els tallers de formació: <https://bit.ly/imcrlworkshops>

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	--------------	---

- Enllaç per a #inscriure als encuetros de taules rodones: https://bit.ly/round_tables

L'elecció dels temes per a tots els tallers i conferències és el resultat d'una **decisió col·lectiva** que l'oficina de comunicació de la UISG va prendre juntament amb els comunicadors de la vida religiosa que van respondre a l'enquesta realitzada en els mesos anteriors a través de la [plataforma Delibera](#), una eina d'intel·ligència col·laborativa que actua com a suport tecnològic en les interaccions entre un grup.

La Trobada Internacional conclourà oficialment el 4 de desembre amb una taula rodona online i presencial a la seu de la UISG en la que **es presentarà la publicació 'Sisters Communicate'**, el volum que recull els resultats de la recerca sobre Comunicació en la Vida Religiosa realitzada sobre una mostra representada per més de 300 Congregacions femenines.

El fruit de la Trobada Internacional serà una declaració d'intencions per a una "Comunicació més eficaç i evangèlica en la vida religiosa".

[Descarregar el programa](#)

Per a més informació: imcrl2023@uisg.org



LA JORNADA DE FRANCISCANISME RECORDA ELS 800 ANYS DEL PRIMER PESSEBRE



BISBAT LLEIDA | 24 d'octubre, 2023

L'Acadèmia Mariana de Lleida va acollir els passats 20 i 21 d'octubre la celebració d'una Jornada de Franciscanisme, organitzada pels terciaris franciscans. Les sessions es van iniciar divendres amb la ponència de Julián Fernández Rebollo, professor de secundària i membre de la junta de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, que va parlar sobre "Religiositat popular: Una oportunitat d'Evangelització". A la jornada de cloenda del dissabte fou el P. Joaquim Recasens, darrer guardià del convent dels franciscans de Lleida, qui va parlar sobre "Greccio i la realitat de l'Encarnació"

A la segona sessió de les jornades també hi va intervenir el president de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, Jordi Curcó, dedicant la seva xerrada als 800 anys de presència del Pessebre, rememorant els 8 segles de la primera representació del naixement feta per sant Francesc a la cova de Grecco, la nit de



Nadal de 1223, “que ha marcat la història del pessebre i del pessebrisme, quan Francesc, fortament impressionat pel misteri de l'Encarnació o de la humanització de Déu –sobretot a partir del pelegrinatge que el 1220 realitzà a Terra Santa– volgué donar vida i expressió al fet històric de tanta transcendència, com ho és la Nativitat de Crist”.

El president dels Pessebristes, digué que la intenció de sant Francesc amb “aquell invent nadalenc”, fou recrear el clima espiritual de la nit de Nadal, reviure més profundament el missatge i la significació espiritual del misteri nadalenc i fer més entenedor per al poble el misteri de l'Encarnació de Déu.

D'aquest primer pessebre vivent, que li ha valgut a sant Francesc d'Assís ser el patró dels pessebres i dels pessebristes d'arreu del món, en nasqué posteriorment l'art pessebrístic ideat per promoure la devoció popular des d'una interpretació plàstica del misteri del naixement de Jesús que, a través del pessebre casolà, s'inserí en la vida familiar i quotidiana.

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---



TROBADA ANAWIN: FENT CAMÍ CAP EL MIL·LENARI DE MONTSERRAT 2025



GRUP ANAWIM (M. José Condomina) | 23 d'octubre, 2023

Seguint el programa de l'URC a Catalunya i específicament del grup Anawin, un grup de 17 religioses de diferents congregacions de Catalunya ens hem trobat a Montserrat al inici d'aquest curs 2023-2024.

Després d'un estiu calorós on hem pogut descansar, pregar, i fer altres activitats pastorals i comunitàries he, reprès el curs. Tant que hem demanat tots plegats la pluja, doncs ens ha tocat, avui, un dia de boira i de pluja, però tot això no ha minvat per res les ganes de retrobar-nos. No cal dir que hem rebut la pluja amb gratitud i amb benedicció.

La Missa Conventual ha obert i emmarcat el nostre dia agraint a la Moreneta la Jornada que el Senyor ens regala i que ens permet contemplar les meravelles del Creador que renova totes les coses, tal com proclama, avui, el salm responsorial.

Hem disfrutat, quan després de l'Eucaristia i ja a la sala Sant Maur, el Pare Bernat Juliol ens ha presentat el "Pla director del Mil·lenari 2025". Ha posat de relleu com Montserrat és el bressol, el símbol i senyal de Catalunya. I ens ha donat com a data d'inici del Mil·lenari el 8 de setembre del 2024 essent la cloenda el 8 de desembre

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

del 2025. Ha recalcat una i un altre vegada com la comunitat benedictina de Montserrat vol que aquest Mil·lenari i la seva celebració arribi a tothom.

Entre els objectius presentats pel Pare Bernat i el comitè organitzador es troben: donar a conèixer la vida contemplativa pròpia dels monjos, fomentar l'ecumenisme i el diàleg interreligiós, posicionar el monestir com a lloc de trobada per a creients i no creients, ressaltar la importància cultural de Montserrat en totes les seves vessants acollint les manifestacions tant de la cultura com de la pietat popular i promoure la solidaritat amb els més desafavorits.

Aquest mil·lenari vol ser un nou punt de partida per al futur, amb una sèrie d'activitats programades, tant culturals, cíviques, socials, pedagògiques com educatives. Totes faran encara més història en la història del monestir durant aquest any, permetent gaudir del Mil·lenari a través de la participació col·lectiva i la celebració.

Després, a l'hostatgeria de Montserrat, vérem gaudir al compartir un àpat fraterno que ens permeté l'intercanvi i comunicació entre nosaltres després d'uns quants mesos de no haver-nos trobat.

Finalment, vàrem reprendre la trobada. Programarem el nou curs, compartirem informacions varies, expressarem allò que ens ocupa i preocupa de la vida consagrada a casa nostra en aquest moment. Tinguérem un record especial per la terrible guerra entre Israel i Palestina.

Acabem aquest dia de fraternitat donant les gràcies a cadascú i, sobretot, a la comunitat monàstica Benedictina de Montserrat que ens ha acollit amb alegria i generositat fent-nos sentir, una vegada més, que Montserrat és casa nostra.

Com no pot ser d'una altra manera, per, acabar una foto de família abans de tornar a les nostres comunitats.



CARMEN GIL, ODN: “EL PAPA TÉ EL COR POSAT ON N’HI HAGI UN ALTRE DISPOSAT A ESTIMAR, TAL COM PASSA A L’ÀFRICA”



BISBAT DE SANT FELIU|4 d'octubre, 2023

Des de molt petita, la germana **Carmen Gil** (Canales de la Sierra, la Rioja, 1940) va descobrir un anhel interior de voler donar als infants del món la mateixa felicitat que ella havia pogut viure durant la seva infantesa. Va accedir abans dels vint anys a la [Companyia de Maria](#), orde fundat per **Joana de Lestonnac**, i va tallar la seva primera relació amorosa amb un jove que, lluny d'enfadar-se, va naturalitzar la seva decisió: “T’estimo, però no puc sentir gelosia de qui t’ha escollit”, diu que li va respondre.

Així és com va néixer una vida entregada a les missions evangèliques, les quals van portar-la a residir durant dues dècades als estats africans de **Burundi** i la **República Democràtica del Congo**, des del 1974. Una experiència que es va convertir en “la millor de la meua vida”, defineix, i que, ara, quan es passeja pels carrers de Tarragona i veu una persona africana, li permet identificar allò que pocs occidentals veuen: el país de procedència de qualsevol africà “pel color de pell, per la bellesa del seu rostre i, fins i tot, per l'alçada”.

[Llegir l'entrevista aquí](#)



CONGRÉS FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA: “NO ES POT SEPARAR PEDAGOGIA I IDENTITAT”



CATALUNYA RELIGIÓ | 20 d'octubre, 2023

La segona part del Congrés Quòrum23, [organitzat aquest dijous](#) per la [Fundació Escola Cristiana de Catalunya](#) s'ha dedicat a la reflexió sobre la identitat i la missió, “el més fonamental de les escoles cristianes”, han recordat des de l'organització. Una reflexió que ha comptat amb ponències i una taula rodona i que ha explicat com l'anunci de la fe a l'escola “és possible i necessari”.

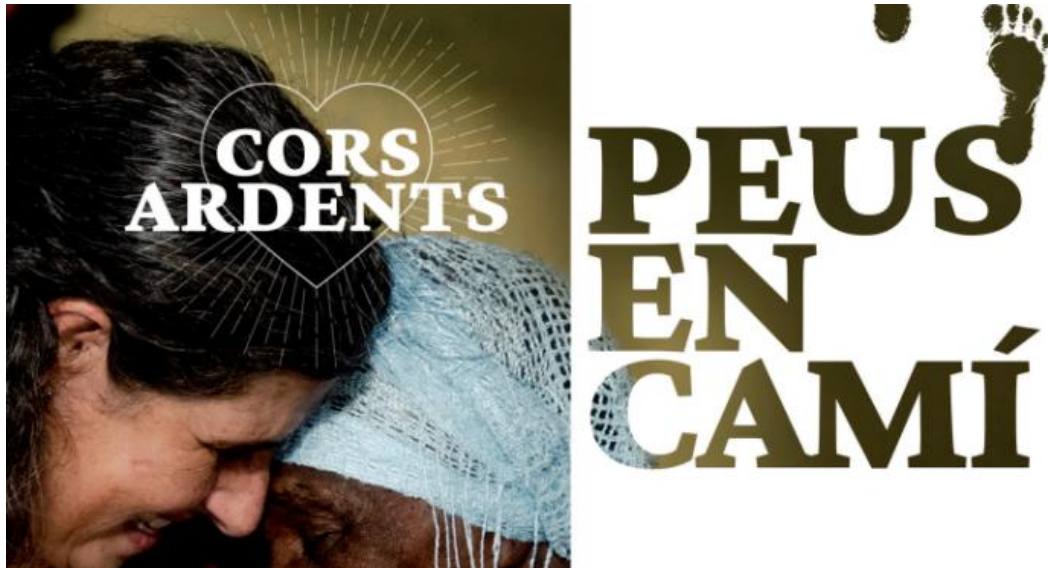
L'arquebisbe de Tarragona i president del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió Catòlica a Catalunya, **Joan Planellas**, ha adreçat unes paraules de benvinguda a la tarda en què ha remarcat com proposar la fe a l'escola: “L'anunci de la fe ni s'imposa ni es posposa, es proposa”. Una proposta que ve de lluny, que és actual, “i necessària en un món complex, canviant i sovint sense rumb”.

Ara bé, com mostrar la identitat educativa en un món digital, saturat en molts casos de propostes i distraccions? La periodista i directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, **Míriam Díez**, ha exposat les claus de l'èxit digital perquè la proposta de l'escola cristiana sigui coherent i atractiva.

[Llegir-ne més aquí](#)



MISSATGE DEL PAPA FRANCESC : 97A JORNADA MUNDIAL DE LES MISSIONS



PAPA FRANCESC | 22 d'octubre, 2023

Missatge del papa Francesc
per a la 97a Jornada Mundial de les Missions
22 d'octubre de 2023
Cors ardents, peus en camí (cf. Lc 24,13-35)

Estimats germans i germanes,

Per a la Jornada Mundial de les Missions d'enguany he escollit un tema que s'inspira en el relat dels deixebles d'Emmaús a l'Evangeli de Lluc (cf. 24,13-35): "Cors ardents, peus en camí." Aquells dos deixebles estaven confosos i desil·lusionats, però l'encontre amb Crist en la Paraula i en el Pa partit va encendre el seu entusiasme per a tornar a posar-se en camí cap a Jerusalem i anunciar que el Senyor havia ressuscitat veritablement. En el relat evangèlic percebem la transformació dels deixebles a partir d'algunes imatges suggestives: cors abrutsats per les Escripures explicades per Jesús, ulls oberts en reconèixer-lo i, com a culminació, peus en camí. Meditant sobre aquests tres aspectes, que tracen l'itinerari dels deixebles missioners, podem renovar el nostre zel per l'evangelització en el món actual.



1. Cors abrusats «mentre ens obria el sentit de les Escriptures». La Paraula de Déu il·lumina i transforma el cor en la missió

Al llarg del camí que va de Jerusalem a Emmaús, els cors dels dos deixebles estaven tristos —com es reflecteix en els seus rostres— per la mort de Jesús, en qui havien cregut (cf. v. 17). Davant el fracàs del Mestre crucificat, la seva esperança que ell fos el Messies s'ha esfondrat (cf. v. 21).

Aleshores, «mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells» (v. 15). Com en l'inici de la vocació dels deixebles, també ara, en el moment del seu desconcert, el Senyor pren la iniciativa d'apropar-se als seus i caminar al seu costat. En la seva gran misericòrdia, ell no es cansa mai d'estar amb nosaltres; fins i tot malgrat que els nostres defectes, els dubtes, les debilitats, la tristesa i el pessimisme ens indueixin a esdevenir «feixucs d'enteniment i de cor» (v. 25), gent de poca fe.

Avui, com aleshores, el Senyor ressuscitat és proper als seus deixebles missioners i camina al seu costat, especialment quan se senten perduts, desanimats, acovardits davant el misteri de la iniquitat que els envolta i els vol sufocar. Per això, «no ens deixem robar l'esperança!» (exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, 86). El Senyor és més gran que els nostres problemes, sobretot quan els trobem en anunciar l'Evangeli al món, perquè aquesta missió, després de tot, és seva i nosaltres som simplement els seus humils col·laboradors, “servents sense cap mèrit” (cf. Lc 17,10).

Vull expressar la meua proximitat en Crist a tots els missioners i les missioneres en el món, particularment a aquells que passen per un moment difícil. El Senyor ressuscitat, benivolgut, és sempre amb vosaltres i veu la vostra generositat i els vostres sacrificis per la missió d'evangelització en llocs llunyans. No tots els dies de la vida fa sol, però recordem sempre les paraules del Senyor Jesús als seus amics abans de la passió: «En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món» (Jn 16,33).

CONTINUA LLEGINT EL MISSATGE: [AQUÍ](#)



ÒSCAR BERNAUS: “NO TENIA PAS PENSAT DEIXAR LA FEINA I FER-ME FRARE, VA SER INESPERAT”



SOMGARRIGUES | 13 d'octubre, 2023

Entrevista a Òscar Bernaus Griñó, frare caputxí. Al llarg de la seva vida ha tingut diversos moments que l'han fet aturar i replantejar-se coses, però el gir més radical va ser ingressar en un orde religiós, als frares caputxins. Sempre havia tingut inclinació pel fet religiós, però no s'esperava fer aquest pas. Era el 2014, amb 38 anys, quan ho va decidir, i va ser com una revelació sobtada. Ara és feliç. Després del període de postulant, el 2017 va rebre els hàbits i l'any passat va fer la professió definitiva.

Al tombant de segle vas col·laborar amb la Secretaria d'Afers Religioses de la Generalitat. És quan et comences a interessar pel fet religiós o ja venia d'abans?

D'abans, de petit. Tota la vida m'havia cridat allò religiós. Quan tenia 7 o 8 anys acompanyava la padrina a missa i vaig començar a fer d'escolà. De seguida em vaig sentir molt atret per la litúrgia. No entenia res però m'atreia aquella dimensió misteriosa, del transcendent. Més tard, al temps de la confirmació, em vaig començar a rebel·lar, contra l'Església i contra tot. Anava a classe de llatí amb el borgenc Joan



Arís i ell em va descobrir el budisme, i vaig començar a practicar-lo. Sempre he sigut molt religiós, vaja. A l'Església hi vaig tornar més endavant, quan ja anava a la universitat. Hi té molt a veure el monestir de Poblet, on anava a estudiar per preparar exàmens. M'atreia tant la vida monàstica de Poblet que tenia al cap fer-me monjo. Sempre m'ha agradat la manera de viure dels cistercencs, no entenc com m'he fet caputxí [riu].

Tot això canvia quan vas a Alemanya?

Sí, l'últim any que era a Barcelona, devia tindre 26 o 27 anys, estava en un moment d'insatisfacció vital, se m'acabava la beca i no sabia cap on tirar, i al monestir de Montserrat em van oferir treballar-hi com a professor de llatí, cosa que ja havia fet a Poblet pels novicis. Aquell estiu, però, vaig anar a veure una bona amiga a Alemanya, amb el propòsit d'estar-hi un mes i estudiar alemany, i vaig quedar fascinat. Vaig trucar a Montserrat i els vaig dir que em quedava a Berlín. Volia provar sort, buscar-me la vida, començar de zero; i hi vaig ser onze anys.

És quan t'allunyes més de l'Església?

Sí, anava molt al meu aire i em vaig dispersar bastant, en molts aspectes. Va ser una època de molta feina, havia començat a treballar de professor de català a la universitat, descobria coses que no coneixia... No vaig perdre del tot el contacte amb l'Església, anava a missa, als dominics, però vaig perdre molt una dimensió important: la confessió. Avui dia quasi ningú no es confessa, però jo sí, hi anava sovint, però allà, potser pel fet de fer-ho en alemany, no hi anava. Vivia la vida, tenia un bon sou, em vaig poder permetre viure sol en un pis, cosa que en aquella època a Berlín encara era possible.

En una entrevista a Catalunya Religió expliques que ensenyar era la feina que t'agradava.

Jo diria que l'ensenyança, transmetre coneixement, és la meva primera vocació. M'agrada molt aprendre, també, i és que una cosa va molt lligada amb l'altra. Tinc molta curiositat, llegeixo moltíssim, de tots els gèneres, amb especial debilitat per la literatura russa, també el gènere fantàstic, les novetats en català, o altres llengües; i la filosofia, la teologia, tot el que té a veure amb humanitats, història... Soc un cul inquiet, en aquest sentit. L'educació és circular, no una classe magistral, sinó una cosa dialogada, dinàmica.

Els caputxins, però, no són una orde especialment dedicada a la docència.



Cert. Els caputxins no tenim un carisma determinat. Seguim Sant Francesc d'Assís. Així com els jesuïtes tenen molt clara la missió, l'ensenyament, o els dominics la predicació, nosaltres no, ho abracem tot, en funció dels talents personals de cadascú. Tenim presència en molts llocs, hospitals, presons, acollim gent que està en tercer grau i no té on anar, acollim nois que han deixat de ser menors d'edat i ja no estan sota la tutela de la Generalitat... Els oferim un sostre, menjar i el que necessitin. En paral·lel, les associacions i els serveis socials venen i fan la seva feina.

Què et va atreure, dels caputxins?

És un misteri. Tenia 38 anys, devia notar la crisi dels 40. Tenia feina, diners, estava molt bé, però interiorment era un desastre. Hi ha molta gent així. Tenia una vida molt plena a molts nivells, però em faltava el nivell principal, l'espiritual. En aquella època, a més, em van començar a agafar atacs d'ansietat. Un dia vaig acabar a urgències. Era l'abril del 2014 i em va fer plantejar les coses. Tenia una vida molt estressada, molt activa, i el metge em va dir que havia de frenar, beure menys, calmar-me. A un amic capellà li vaig demanar que em recomanés algun lloc per fer un recés, però en cap moment tenia pensat deixar la feina, ni molt menys. Poblet i Montserrat ja m'ho coneixia, i em va recomanar passar uns dies al convent caputxí d'Arenys de Mar. Com que havia estat a Assís feia molts anys i n'havia tingut una experiència increïble, em va semblar bona idea. La intenció era passar-hi una setmana, però al tercer dia de ser-hi ja vaig demanar d'entrar. Va ser absolutament inesperat.

El defineixes com un canvi de la nit al dia.

Sí. Va suposar descobrir Sant Francesc i sentir-m'hi molt identificat, sobretot amb la lectura del seu llibre Saviesa d'un pobre, és preciós, sempre el recomano. T'ensenya com en la nit més fosca pot brillar un estel i que de les crisis més fortes en pot sortir una gran llum. Per mi hi va haver un nanosegon de certesa absoluta que em va convèncer que aquest era el meu lloc, una mínima clarividència per deixar-ho tot i fer un gir de 180 graus. I fa quasi 10 anys que hi soc. M'han ordenat diaca i potser aviat em faran sacerdot, que és l'últim que m'imaginava a la vida. Ara predico, l'altre dia vaig casar una parella, ahir vaig celebrar un enterrament... Allò que dèiem de l'ensenyament, doncs estic ensenyant d'una altra manera.

Expliques que va ser determinant conèixer la vida fraterna dels frares.

Sí, des del primer moment. Aquí és com una família, amb totes les coses bones i les dolentes, perquè som molt diferents entre nosaltres. Una parella la tries, aquí no,



però ens uneix una mateixa fe, la convivència la fa possible Nostre Senyor perquè està al centre. Si alguna cosa podem aportar al món és la bona notícia de poder conviure gent absolutament diferent. Al final, ha de presidir la caritat. La manera de ser caputxina és un tarannà senzill, proper, molt popular, de molta proximitat amb la gent, neix d'una vivència molt fraterna de la nostra vida.

Com és la vida en un convent? Què la diferencia de la d'un monestir?

Tenim coses semblants, com la pregària en comú, que articula tot el dia. No ens aixequem tant aviat com en un monestir, que a les cinc ja canten al cor; ens aixequem cap a les sis, tenim les Laudes –primera pregària del dia–, esmorzem, fem una hora de pregària comuna en silenci i cadascú se'n va a les seves ocupacions, alguns surten a estudiar –com jo fins ara, que cursava teologia–, altres ens quedem aquí, ens ocupem de la cuina i el menjar, atendre residències d'avis, atendre gent, portar la casa, la biblioteca, etc. Els moments centrals són la pregària, l'eucaristia i el dinar i el sopar en comú, que nosaltres l'allarguem molt; en un monestir, en canvi, es fa en silenci i escoltes algú que va llegint. En el nostre cas és una taula llarga i tots xerrem, és com una extensió de la missa. En un monestir hi ha molt silenci; nosaltres també procurem que la casa sigui silenciosa, però hi ha més moviment.

En algun article teu dius que les Garrigues tenen una flaire caputxina, en referència a figures com fra Celestí de les Borges, fra Miquel Colom de Juneda, el pare Bernat de la Floresta –amb qui compartíeu convent–, el pare Botam de les Borges...

I tant, i el Pere Arrufat, que a l'article me'l vaig deixar. Amb el que més proximitat he tingut és el pare Bernat, perquè vam conviure fins que va morir el 2021, vaig estar al seu costat en el moment de la mort i per a mi va ser un exemple impressionant, se'l troba molt a faltar. Bé, i el pare Botam és un fora de sèrie, un intel·lectual de primer ordre, un personatge de primera magnitud en l'Església catalana.

Tens alguna connexió amb el col·legi dels Frares, de les Borges?

El col·legi depèn d'una fundació, presidida pels caputxins, però actualment hi tinc molt poc vincle, perquè ja hi ha altres frares que se n'ocupen i s'hi fan presents, tot i que m'agradaria molt poder-m'hi atansar. És un col·legi amb un ambient molt familiar, molt franciscà en aquest sentit.

Actualment, les Borges i les Garrigues són societats més complexes que un temps enrere, amb una diversitat religiosa molt àmplia. Per sort no hem tingut episodis greus de conflictivitat però, com a tot arreu, hi ha uns prejudicis soterrats que



poden esclatar en qualsevol moment. Com es pot contribuir des de la religió a no ser un element distanciador sinó facilitador de la cohesió social?

El principal és conèixer-se. Els conflictes venen de prejudicis, d'aferrar-se molt fortament a les pròpies creences. Quan un s'aferra tan fort a una idea perquè es pensa que és l'única i la veritable, no hi ha diàleg possible. Es tracta de relativitzar (en el sentit de posar en relació), asseure's amb l'altre, de tu a tu, ningú per sobre, i conèixer-se, i veure que hi ha un munt de coses en comú que ens uneixen, sobretot amb religions com la musulmana. A Sant Francesc li interessava molt la religió musulmana, fins i tot va anar a Egipte a intentar aturar la cinquena croada. En tot cas, el diàleg és el més important. Està a les nostres mans crear ponts de diàleg i per a la pau. Les religions són un eix fonamentador de la vida de moltíssimes persones i la missió que tenen és crear pau. El dret a la llibertat religiosa és fonamental, cadascú ha de poder viure en llibertat les seves creences, però això no ha d'impedir que l'altre no pugui viure les seves i expressar-les lliurement. Hem de treballar molt aquest aspecte i obrir horitzons, i fomentar-ho des de la pròpia creença. El pare Botam és un dels grans impulsors no només del diàleg ecumènic entre cristians, sinó del diàleg interreligiós, amb musulmans, amb budistes, amb hinduistes... És un dels pioners al nostre país en aquest terreny, i és aquest l'esperit que s'ha de seguir, en el fons és l'esperit del Concili Vaticà II.

Així com al llarg de la teva vida hi ha hagut moments que t'han fet fer un gir radical, veus factible que la vida et torni a canviar i deixis de ser frare?

Hem tingut casos de frares que ho han deixat, està clar, i un dels motius més habituals és que han conegut algú i s'han enamorat, però jo ja tinc 47 anys i he viscut una mica de tot. És veritat que pot passar, però he emprès un camí de compromís vital fins a la mort, i, a més, ja no dependrà tant de mi, perquè estic "sotmès" a l'obediència. Pot ser que m'enviïn a algun convent d'Itàlia, a Igualada, a Mallorca o a l'Índia. Aquest estiu hi vaig ser dos mesos i m'hi hauria quedat, perquè em va impressionar molt. Ho vaig demanar però em van dir que no, que feia falta a Arenys i havia de tornar. Vas seguint una mica el que et diuen. Hi haurà canvis, això segur, perquè a diferència dels monjos nosaltres no fem vot d'estabilitat; el monjo sap que entra en un monestir i allà l'enterraran. A nosaltres ens van canviant de lloc, som itinerants. Puc imaginar-me que tindrà una vida molt moguda i variada, i així ho espero. Estic a disposició. Però vaja, la de frare crec que ja és l'etapa definitiva de la meua vida. De fet, si m'acaben ordenant prevere sí que serà una experiència absolutament nova, un tipus de servei diferent, un altre tipus de ministeri, que per a nosaltres és una paraula sinònim de servei. L'arrel etimològica de minister és servidor, criat, fins i tot, i t'ho has de prendre així. A Sant Francesc li agradava molt aquesta paraula, perquè dins hi ha minus, menor, i nosaltres som

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

frares menors, framenors, i volem ser menors, no volem poder, renunciem al poder. A vegades ens han ofert ser rectors de parròquies, perquè en fa falta, i diem que no; en tot cas, que fiquin de rector a un altre i nosaltres ja l'ajudarem.



“CAL UNA MENT I UN COR OBERT PER BUSCAR LA PAU EN AQUESTS MOMENTS DE PATIMENT”



SALESIANS | 17 d'octubre, 2023

El cap de setmana passat, els Salesians a Espanya, a través de l'ONGD Bosco Global, van tenir la possibilitat de dialogar amb Alejandro León, Inspector de la província salesiana de l'Orient Mitjà, que comprèn els territoris d'Israel, Palestina, Egipte, Síria i el Líban, amb un total de 13 presències salesianes, i preguntar-li sobre la situació d'escalada de violència que s'està produint a la regió arran de l'atac de Hamàs en territori israelià el 7 d'octubre passat i la resposta d'aquest.

Alejandro, que es trobava a Málaga durant alguns dies en el marc de la seva [participació en un Seminari Internacional sobre Migracions impulsat pels Salesians de la regió Mediterrània](#), va posar el focus en totes les persones i famílies que en aquests moments estan patint, tant a Gaza com a Israel. I va demanar que s'acompanyin a totes les comunitats salesianes de la regió i a totes les persones que pateixen per aquest conflicte a través de l'oració.

“És molt important que ens acompanyin en la pregària. Només Déu pot canviar els cors, i Déu es manifesta en la trobada amb les persones”, explicava. I va posar èmfasi en una oració que demani pels valors d'humanitat i fraternitat universal.

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

Interpel·lat sobre com poden les persones que són fora de la zona de conflicte col·laborar en la construcció de la pau responia que “és important tenir una visió àmplia i humana del conflicte. No ajuda per res pensar que hi ha bons i dolents. Òbviament, de la part d'Israel hi ha gent del poble que és molt bona i de la part de Palestina també. Però el que és just, és tractar de defensar la llibertat i la dignitat de tots”.

Hi ha situacions que són molt complicades, i no s'han de simplificar. Hem de tenir una ment i un cor obert”.

Com diu el Papa Francesc, allò prioritari “és generar processos de trobada, processos que construeixin un poble que sap recollir les diferències. Armem els nostres fills amb les armes del diàleg!” (FT 217).

Des de Bosco Global creuen fonamental continuar treballant per a una cultura de pau, que aculli la diversitat i possibiliti el diàleg entre totes les persones, per damunt de qualsevol diferència.

[MIRA EL VÍDEO DE L'ENTREVISTA AQUÍ](#)



MARIA DEL MAR ALBAJAR I JOSÉ CARLOS BERMEJO, PROTAGONISTES DE LA XVIII JORNADA SANT JORDI



AGÈNCIA FLAMA | 18 d'octubre, 2023

Maria del Mar Albajar, abadessa del Monestir de Sant Benet de Montserrat, i **José Carlos Bermejo**, superior provincial d'Espanya i d'Argentina dels camils, seran els principals ponents de la divuitena edició de la **Jornada Sant Jordi**, impulsada pel [Grup Sant Jordi](#), que se celebrarà el 18 de novembre a l'[Hotel Alimara de Barcelona](#).

Bermejo, expert en humanització de la salut, en dol i bioètica, i Albajar, membre de l'[Associació Europea de Dones en la Investigació Teològica](#), seran dos dels noms d'una jornada que, d'altra banda, comptarà amb intervencions com les del filòsof i escriptor **Josep Maria Esquirol**, que explicarà les motivacions i sentit de la jornada, i del coordinador del [Grup Cristià del Dissabte](#), **Vicent Francesc Estarlich**, que oferirà un homenatge al capellà i promotor del Grup Cristià del Dissabte del País Valencià i del Fòrum Cristianisme i món d'avui, Julio Ciges.

Amb el títol de "**L'escolta, la cura, la comunitat i la revelació**", la jornada serà inaugurada pel director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**, després de la benvinguda que en faci, per la seva part, el president del Grup Sant Jordi, **Pere Fàbregues**, a partir de les nou del matí. Abans del dinar posterior a l'acte, hi haurà

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

un diàleg obert entre els ponents, que serà moderat per la periodista **Laura Mor**, i, de l'altra, l'exposició d'un resum sobre aquesta celebració, que anirà a càrrec de **Montserrat Boixareu**, filòloga i periodista.

Les inscripcions, que es podran fer fins al **13 de novembre** a través d'aquest [enllaç web](#), contemplen la possibilitat que els participants puguin inscriure's al dinar voluntàriament (amb un cost de 30€). Si tan sols es vol participar en la jornada, el cost de la inscripció serà de 15€ per persona. En ambdós casos, les transferències bancàries s'hauran de fer al número de compte habilitat pel **Grup Sant Jordi** (ES15 0081 7011 1200 0253 8556). L'organització preveu també la possibilitat que els participants que hi hagin de portar fills a càrrec puguin gaudir d'un servei de guarderia infantil gratuït.

Les entitats organitzadores d'aquest esdeveniment són el **Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans**, la **Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat**, el **Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya**, els **Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació i Justícia i Pau**.



REELEGIT SUPERIOR GENERAL DELS MISSIONERS DEL SAGRAT COR EL P. ABSALÓN ALVARADO



CONFER | 18 de setembre, 2023

En el Capítol General celebrat a la ciutat de Nemi, prop de Roma, a Itàlia, ha estat reelegit Superior General dels Missioners del Sagrat Cor el P. Absalón Alvarado, msc. Els capitulars van donar així la seva confiança a la tasca que, al costat del seu Equip i Administració General, han desenvolupat en els últims sis anys.

El P. Absalón és coneixedor del treball desafiador per als pròxims anys i, fins i tot sabent-se vulnerable, coneixedor de les seves limitacions, confia en la gràcia de l'Esperit Sant, "transformant-me per a transformar". El seu compromís personal amb la Congregació dels Missioners del Sagrat Cor serà l'escolta i el llenguatge del cor i la seva actitud la d'aprendre al costat de tots els seus germans. "Ajudin-me a continuar anant a les províncies i unions sense respostes, sinó amb preguntes perquè junts construïm les respostes", d'aquesta manera ha expressat la seva disposició al treball conjunt i el seu compromís de servei.

El tema d'aquest Capítol ha estat centrat en el passatge dels deixebles de Emaús (Lc 24,13-35) i, més en concret, en el versicle, «No cremava el nostre cor dins de nosaltres mentre caminàvem junts?». Aquesta idea és la que sempre ha estat present en els Missioners del Sagrat Cor, perquè els recorda que el seu camí va

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

començar en 1854, quan el P. Chevalier va començar a sentir que el seu cor cremava per la missió.

A més, el nou sentir de la Congregació, respecte a l'organització i la manera de fer missió, és la del lideratge basat en l'acompanyament, en el diàleg i l'escolta, com el camí que van recórrer aquests deixebles amb Crist. Des d'aquesta perspectiva s'han abordat tots els assumptes tractats en el Capítol General: les missions internacionals; la formació permanent; les noves estructures; els desafiaments sobre justícia, pau i la integritat de la creació (JPIC); la protecció de menors i persones vulnerables o el paper dels laics en la missió compartida.

A l'Audiència Papal que Francesc va celebrar amb els Missioners del Sagrat Cor, pel seu 26è Capítol General, els va animar a seguir la seva labor amb bondat i valentia: "No tingueu por a la tendresa! L'estil de Déu pot resumir-se en tres paraules: proximitat, compassió i tendresa. Déu és així: pròxim, compassiu, tendre. Sigueu així amb els altres". També va recordar l'obstinació del seu fundador, el P. Julio Chevalier, per donar a conèixer l'amor de Déu en el món, actualitzant aquesta obstinació, ja que "els pobres, els migrants, les moltes misèries i injustícies que continuen renovant-se en el nostre món ens interpel·len amb urgència". Va finalitzar el seu discurs amb paraules d'agraïment, "per el que sou i pel que feu", perquè continuïn el seu treball amb entusiasme, convidant-los a fugir de la tristesa, "el cuc que arruïna la vida personal i la vida consagrada".



“COM MÉS TRIGUI ISRAEL A BUSCAR UNA SORTIDA NEGOCIADA, MÉS DIFÍCIL HO TINDRÀ PER A LA SEVA SUPERVIVÈNCIA PACÍFICA”



AGÈNCIA FLAMA | 17 d'octubre, 2023

El sacerdot jesuïta **Jaume Flaquer** viu aquests dies d'horror a Terra Santa amb la mateixa angoixa que va viure els atemptats de l'11 de setembre de 2001 als EUA. “Els esdeveniments que intueixes que poden canviar la història humana provoquen aquella ansietat que et fa veure una vegada i una altra les mateixes imatges i seguir les notícies de manera compulsiva”, assegura a Flama des de Granada, on és professor a la Facultat de Teologia i director de la Càtedra Andalusina per al diàleg de Religions. Desolat per les **proclames d'odi de cada un dels bàndols enfrontats** a la Franja de Gaza, on les víctimes civils es compten per milers des dels atacs de Hamàs del passat 7 d'octubre, el jesuïta català no amaga “el sentiment d'impotència en veure els comentaris incendiàris a les xarxes” d'amics i coneguts seus jueus i àrabs, que viuen, des de fa ja massa dècades, immersos en una batalla fratricida que sembla no tenir aturador.

Quin és el sentit profund que mou els cristians a aquesta jornada de pregària, dejuni i abstinència convocada pel patriarca de Jerusalem per avui?

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

El dejuni ens situa a prop de les víctimes, dels que viuen en l'escassetat, dels palestins que ho perdran tot com a víctimes "col·laterals", dels qui gairebé no menjaran i viuran un problema humanitari d'alta intensitat. I per descomptat, a prop dels assassinats a mans dels terroristes de Hamàs i la Jihad Islàmica.

Però el dejuni també té sentit de penitència, i ens recorda la nostra corresponsabilitat en la violència del nostre món. Per això invoquem Déu. Com es diu a Mc 9,29, "esperits d'aquesta mena només es poden treure amb la pregària".

[Llegir l'entrevista aquí](#)



COMIAT DE LES RELIGIOSES DE LA SAGRADA FAMÍLIA D'URGELL A CERVERA



BISBAT SOLSONA | 17 d'octubre, 2023

El diumenge dia 8 d'octubre a la missa dominical de les dotze del migdia s'hi afegí un esdeveniment de caràcter religiós trist per Cervera i la comarca. S'acomiadà la comunitat de monges de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell (Mare Janer) després de 174 anys de la seva presència i treball a la ciutat de la seva fundadora. La manca de vocacions les ha portat fins aquí.

L'acte fou molt emotiu i ben preparat. Presidí la missa el rector de Cervera Mn. Xavier Romero acompanyat d'alguns capellans de la comarca i de la superiora Laura Garione, encapçalant una comitiva de germanes de diferents indrets de Catalunya, nacionals i internacionals, ja que tenen representació en 11 països. En finalitzar sonà l'himne de la Mare Janer interpretat per un grup nombrós d'ex-alumnes dels diferents col·legis de la congregació i diferents membres del mateix institut. També tingué lloc una tanda de parlaments entre els quals el de la superiora, Laura, la supervisora, Dionísia i una ex-alumna de Cervera, Montse Pont, que va passar uns quants anys en aquelles instal·lacions. Acte seguit es beneí un reliquiari al costat de l'escultura, construït per a l'ocasió, i que romandrà de manera permanent a la capella núm. 5 de la girola. Hi fou present la creadora de l'escultura i el reliquiari, Rebeca Muñoz, amb la seva família. Tot acabà amb un dinar a les mateixes instal·lacions de quan funcionava el col·legi i que ara ofereix servei d'alberg per a pelegrins.



CARMELITES MISSIONERES: CAP AL XXII CAPÍTOL GENERAL



CARMELITES MISSIONERES | 14 d'octubre, 2023

El dia 14 d'octubre, vespres de la festa de Santa Teresa, les Carmelites Missioneres, tenen la seva primera trobada virtual amb les germanes delegades al XXII Capítol General.

Des del 24 de febrer de 2023, la Congregació, està vivint un any precapítular, on s'està promovent el fer participis a totes les germanes i comunitats, en la preparació d'aquest esdeveniment.

Dins de la programació de l'etapa precapítular, estan unes trobades virtuals, amb les germanes capítulars, des d'octubre 2023 fins a febrer 2024.

Aquesta primera trobada la gna. Lila Rosa Ramírez, Superiora General, expressava que l'objectiu és **"reconèixer-nos unes a altres"** com a part d'una comunitat de discerniment del XXII Capítol General. i convidava a totes a viure aquest temps de l'escolta, de rumiar des de l'oració, el silenci, la contemplació el que ens va arribant del món, de la nostra història, de la vida de l'Església i de la Congregació.

Ens va acompanyar Begoña Martínez del moviment Ascis, que ha estat treballant amb nosaltres en aquest temps precapítular. Ella va presentar a les germanes el treball realitzat fins ara, amb la comissió orant, amb els guions d'oració des del

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

nucli de la nostra opció històrica, Profecia, Universalitat, Realitat; amb la comissió d'avaluació preparant els instruments que s'ha enviat a tota la Congregació i en aquests moments amb la comissió de síntesi. També ella, va convidar a les germanes capitulars a que pensessin i exposessin les actituds i fortaleces amb les que vénen a realitzar aquesta missió encomanada per la Congregació. Es va poder tenir uns espais de treball per grups, que ha permès que comenci el contacte de les germanes entre elles. També es va poder gaudir d'un vídeo molt dinàmic i bonic amb la presentació de cadascuna de les germanes capitulars. Un altre mitjà per a l'acostament i coneixement de les germanes que ja formen aquesta comunitat de discerniment.

En finalitzar les germanes van expressar el que s'emportaven d'aquesta primera reunió, fent una valoració positiva de la trobada, que ens posa en camí cap al XXII Capítol General de Carmelites Missioneres.

Participen 41 germanes delegades al Capítol, les germanes Irene Obradors i Fiona D'silva, com a traductores i gna. Pilar Iglesias com a assistent de secretaria.

Per a acabar vam tenir una oració de Santa Teresa, atès que estem en les primeres vespres de la Solemnitat per a l'Orde del Carmel. Ens acomiadem fins a la pròxima cita el dia 11 de novembre. **“Junts caminem Senyor” (Teresa de Jesús).**



ISABEL GÓRRIZ: “ELS JOVES NO ENTENEN PROU EL CONCEPTE DE SINODALITAT, PERÒ SABEN QUE ELS AFECTA DE PROP”

AGÈNCIA FLAMA | 14 d'octubre, 2023

Quan la teòloga **Isabel Górriz** va aterrar a Tarragona, provinent de Burgos, el 1992 per integrar-se en un dels centres de la **Fundació Educativa Dominiques de l'Ensenyament (FEDE)**, ho va fer rodejant-se d'una vintena de germanes dominiques. Tres dècades més tard, un cop jubilades totes elles, Górriz és l'única germana que continua com a pedagoga d'aquesta entitat educativa, amb presència en sis ciutats més de tota la geografia espanyola (tres de les quals, a Barcelona, Vallirana i Vic, respectivament).

Com a responsable dels equips que s'encarreguen dels aspectes pastorals en aquests set centres, la germana Górriz és conscient que ha de ser activa “per ajudar-los a oferir als alumnes un enfocament educatiu revitalitzat, que mantingui el **carisma** que ens distingeix, però que canviï molts dels models que ja es feien servir fa trenta anys”, agrega. A tot això, se suma una omnipresència de Górriz en els diversos entorns juvenils de l'arxidiòcesi de Tarragona i el seu càrrec com a delegada episcopal per a la vida consagrada.

[Llegir l'entrevista aquí](#)





PER LA PAU A TERRA SANTA



UISG | 13 d'octubre, 2023

En aquest moment de profunda preocupació i dolor per la situació a la que ens enfrontem, desitgem compartir un raig d'esperança. **La Unió Internacional de Superiores Generals (UISG) convida als membres de les congregacions religioses i a totes les persones que col·laboren a respondre a la crida dels Bisbes de Terra Santa per a una jornada de dejuni i oració el 17 d'octubre, dedicada a la pau i la reconciliació.**

És un moment en el que volem unir-nos com a comunitat global, resant en conjunt per un món en el que la pau prevalgui sobre la violència, la justícia sobre la discòrdia i la reconciliació sobre l'odi. Units en l'oració, podem portar el nostre desig de pau i justícia a Déu Pare.

Unim-nos a aquesta iniciativa i continuem resant per un món pacífic i millor per a la humanitat.

[Llegeixi el missatge del Patriarca Llatí de Jerusalem, President de la ACOHL \(Assemblea dels Ordinaris Catòlics de Terra Santa\)](#)



70 ANYS DE L'ACO PLENS DE COMPROMÍS I ESPERANÇA



ACO | 13 d'octubre, 2023

La 70ª Jornada General de l'Acció Catòlica Obrera ha omplert els Salesians Rocafort de Barcelona amb esperança i alegria, marcant el 70è aniversari del moviment de Pastoral Obrera. Prop de 300 militants, amics i simpatitzants es van reunir sota el lema «Que l'esperança us ompli d'alegria» (Rm 12,12), compartint moments d'inspiració.

Una emotiva jornada per a la militància de l'ACO

Els presidents Rocío Elvira i Jordi Soriano han donat la benvinguda, destacant la importància de celebrar la vida i el compromís compartit. La jornada va marcar l'inici d'un nou curs centrat en tres àrees clau: Militància, participació i sentiment de pertinença. Han estat diversos els bisbes destacats, com el cardenal Omella, que han enviat salutacions, mentre la ponència de la benedictina Teresa Forcades va ser un punt clau de la Jornada explicant la importància de l'esperança, la sinceritat, el coratge i la solidaritat en la vida cristiana, a través del passatge de la carta de sant Pau als Romans.

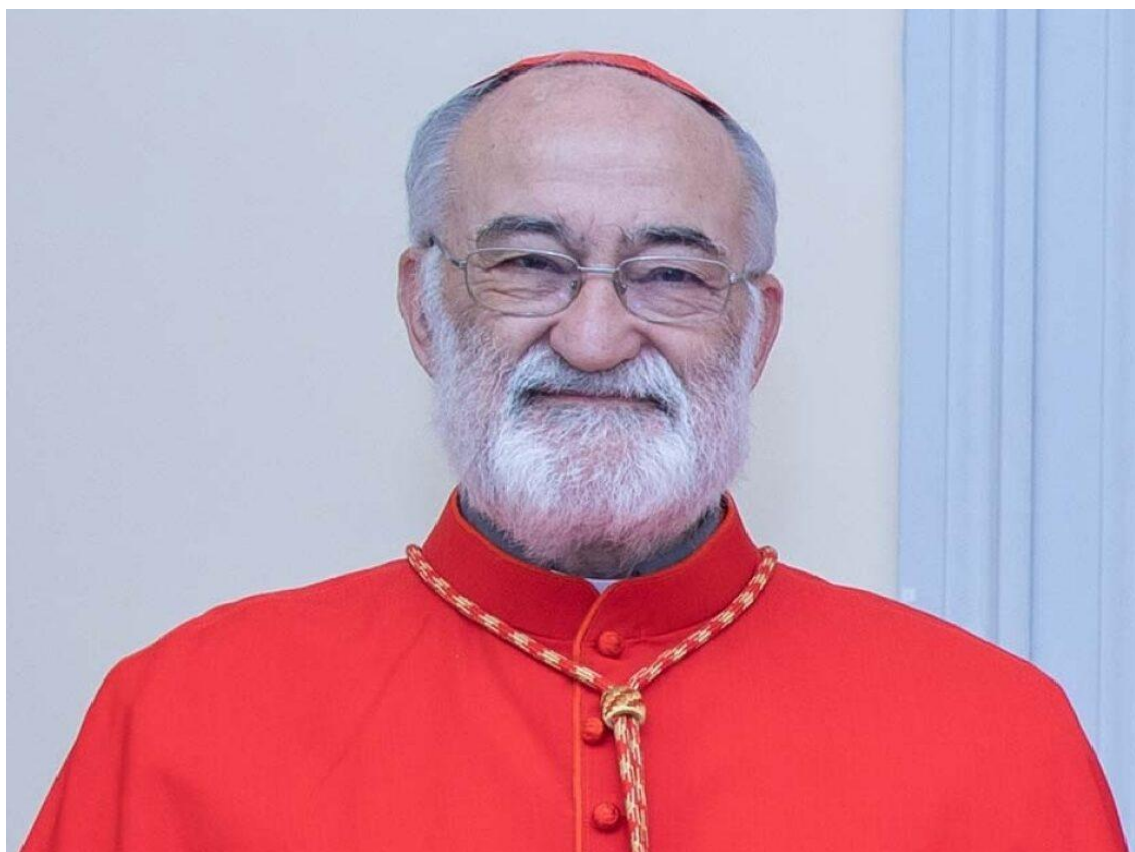
L'Eucaristia, presidida pel consiliari general Pepe Rodado, va ser un moment emotiu, recordant els fundadors d'ACO i altres membres que ja no hi són. La jornada va concloure amb una taula rodona, transformant-se en un espai de

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

memòria, on els militants veterans van compartir les seves experiències i la importància de donar veu als treballadors i els pobres. Enmig dels desafiaments mundials, l'ACO continua sent un far d'esperança, creient que viure amb Jesús pot transformar el món.



L'ESGLÉSIA MARROQUINA EN CAMÍ SINODAL, RELAT DEL CARDENAL SALESIA CRISTÓBAL LÓPEZ ROMERO



AGÈNCIA FLAMA | 11 d'octubre, 2023

L'Església a Àfrica és una Església en camí i oberta a acollir les “diferències culturals”: “Com a Família Sinodal de Déu a Àfrica, som una Església que aprèn. No caminem sols: tenim coses que podem aprendre dels altres”. Així, els bisbes africans, reunits el mes de març passat a Addis Abeba, van escriure al seu document final el seu desig de creixement “espiritual”, obert a la sinodalitat. Partint d'aquestes conclusions, el cardenal salesià Cristóbal López Romero, arquebisbe de Rabat, participant al Sínode dels Bisbes a Roma, relata com es va desenvolupar el procés sinodal al Marroc.

“Al Marroc -va començar el cardenal salesià- hem viscut el Sínode amb una doble intensitat. Participem al Sínode de la Sinodalitat, convocat pel Papa Francesc, però



alhora també vivim el desenvolupament del segon Sínode diocesà, que ja havia estat convocat amb anterioritat. La pregunta que ens vam proposar respondre en aquest sínode diocesà va ser: “Seguint Crist, quina Església volem per a la diòcesi de Rabat avui?”. La participació va ser bona, encara que ens hagués agradat implicar més cristians d'altres confessions i musulmans . Durant un any, i en diferents etapes, vam respondre al que se'ns demanava per al Sínode de la Sinodalitat, cosa que ens va permetre comprendre què és un sínode, què és la sinodalitat i tenir una experiència sinodal concreta i pràctica”.

Quin és el fruit d'aquesta experiència sinodal per a l'Església al Marroc?

Un primer fruit, evident i molt satisfactori, va ser trobar-nos, conèixer-nos i conèixer-nos millor. Som pocs cristians a la diòcesi (potser vint-i-cinc mil), però procedim de més de cent nacionalitats dels cinc continents, cosa que fa comprendre el gran desafiament que suposa viure en comunió des d'aquesta diversitat d'origen, cultura, formació...

Un altre fruit va ser donar a tots els cristians l'oportunitat d'expressar-se, de compartir les seves històries personals, de fe, les alegries i les penes, les dificultats i els èxits. Alguns van assenyalar que era la primera vegada que podien parlar davant d'un grup que els escoltava amb atenció i interès.

Finalment, entre les primícies, podem dir que hem constatat certs trets de la nostra Església, que caracteritzen o haurien de caracteritzar les nostres comunitats: estar composta per persones de pas (que passen una breu temporada al Marroc); ser una Església que surt i practica el diàleg ecumènic i interreligiós; la dimensió samaritana que ens porta a ajudar els més necessitats; i la formació permanent que tots necessitem.

Per què és significativa la presència de l'Església al Marroc?

Perquè som, o si més no ho intentem, la presència d'un missatge que pot ser vàlid per a l'Església universal i el món sencer. Per exemple: volem dir a l'Església universal que és possible viure la comunió des de les diferències i construir la unitat des de la diversitat. L'objectiu i la missió de l'Església no és atacar-se a si mateixa, sinó anunciar i construir el Regne de Déu al món. I, com va dir el Papa Francesc a la Catedral de Rabat el 2019, no és un problema ser pocs; el problema seria ser insignificants, ser sal que ha perdut el sabor de l'Evangeli, ser una llum que ja no il·lumina ningú.

Quina serà la contribució de l'Església a l'Àfrica al Sínode?



La contribució de l'Església a l'Àfrica en el proper Sínode dels Bisbes és la del testimoniatge d'una Església viva, dinàmica, jove i entusiasta, generalment compromesa amb el poble, amb l'objectiu del desafiament de la inculturació de l'Evangeli en les diferents cultures africanes. Això es pot fer a través del reconeixement humil que cal lluitar per desfer-se de modes de funcionament molt clericals i poc sinodals, donant molt més espai i importància a les estructures participatives, des del SCEAM (Simposi de Conferències Episcopals d'Àfrica i Madagascar) fins els Consells Pastors Parroquials, passant per les estructures diocesanes.

Com va ser l'experiència dels joves marroquins a la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa?

Malauradament, no hi va haver joves marroquins a Lisboa, perquè la JMJ és un esdeveniment cristià i els joves marroquins són musulmans. Mentre que els joves catòlics del Marroc, tots estrangers, no van ser-hi per raons econòmiques i per les dificultats lligades a la desastrosa, estreta de mires i egoista política migratòria de la Unió Europea; em refereixo en particular a la "concessió de visats".

Quin ajut ofereix l'Església als immigrants?

Farien falta diverses pàgines per descriure tot allò que l'Església fa per les persones en moviment que, en el nostre cas, procedeixen gairebé totes de països subsaharians i estan al Marroc esperant arribar a Europa. Intentem aplicar els quatre verbs que el Papa Francesc ens ha donat als seus missatges: acollir, protegir, promoure i integrar. Podem fer molt amb els dos primers, però poc amb el tercer, perquè la promoció porta temps i les persones en situació migratòria només estan de pas, per la qual cosa és comprensible que la integració al Marroc els interessi poc.

Com que els nostres mitjans són limitats, hem d'escollir amb cura els destinataris de l'ajuda que prestem: malalts, menors no acompanyats i dones embarassades o amb infants petits. Intentem acollir tots els que acudeixen a les parròquies i altres punts d'intervenció i orientar-los perquè es puguin beneficiar dels serveis educatius i sanitaris de l'Estat marroquí, així com d'altres serveis oferts per fundacions i associacions.



ORDENACIÓ PRESBITERAL DE FRA ALVEU JACINTO LUIS I FRA DINÍS INÁCIO PÍQUINA



MERCEDARIS | 10 d'octubre, 2023

Amb gran alegria rebem l'Ordenació Presbiteral de Fra Alveu Jacinto Luis i Fra Dinís Inácio Píquina, celebrades en la Basílica de la Mercè de Barcelona

La Província d'Aragó de l'Ordre de la Mercè, va viure amb gran alegria l'ordenació sacerdotal dels religiosos Fr. Alveu Jacinto Luis i Fr. Dinís Inácio Píquina, el passat dia 7 d'octubre.

La celebració litúrgica va tenir lloc a la Basílica de la Mercè, que trenta anys després tornava a ser el marc somiat per a l'ordenació sacerdotal de religiosos mercedaris. Ple estava el presbiteri de germans mercedaris, de les diferents comunitats d'Espanya i alguns sacerdots coneguts dels ordenants.

Va presidir la celebració i va consagrar als nous sacerdots l'Excm. Sr. Joan Piris Frígola, bisbe emèrit de Lleida.

A l'homilia va agrair a Déu la crida a la vida religiosa i al ministeri sacerdotal de Alveu i Dinís. Va agrair també a les famílies de tots dos la generositat de lliurar a Déu a un dels seus fills i va exhortar a aquests a confiar en ell, donar-li gràcies i a imitar a Jesús, que no va venir a ser servit, sinó a servir.

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

Van compartir la celebració un nombrós grup de fidels, procedents de les parròquies mercedàries de Barcelona i Lleida, i algunes religioses Mercedàries Missioneres de Barcelona; i que van seguir amb fervor la bonica litúrgia, animada en la part musical per l'òrgan de la basílica i el Cor Infantil de la Parròquia Sant Pere Nolasc.

Després de la Comunió, i abans de rebre la benedicció, el Superior Provincial, P. José Juan Galve Ardit, va donar gràcies a Déu per aquest esdeveniment festiu i va expressar als nous sacerdots l'alegria de la Província i de l'Orde; alegria a la que contribueix el fet d'estar-lo realitzant a la Basílica, regentada ja per l'Orde i sota la mirada afectuosa de la nostra Mare de la Mercè.

Així mateix, els nous sacerdots van prendre la paraula per a donar gràcies a Déu, al bisbe ordenant, a les seves famílies, a l'Orde de la Mercè i als formadors que els han acompanyat al llarg de la seva formació. Van agrair també als presents la seva proximitat i oració. Va acabar la celebració litúrgica amb el besamans als nous sacerdots i lliurament del recordatori de l'ordenació.

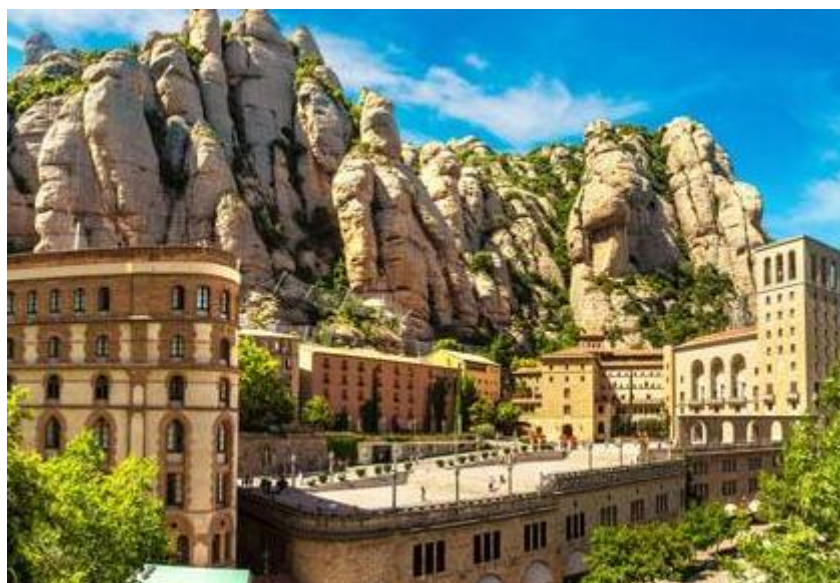
La segona part de la festa va tenir lloc a la sala polivalent del convent de la Mercè, en Plaça Castella, on s'havia preparat per compartir al que es va convidar a tots els participants a la celebració. Els reunits van poder gaudir del menjar preparat alhora que es compartien converses, cants, fotos i felicitacions en un clima de fraternitat i alegria



RECULL DE PREMSA



EL GOVERN PARTICIPA EN EL MIL·LENARI DE MONTSERRAT AMB UN NOU ESPAI MUSEOGRÀFIC IMMERSIU



GENERALITAT CATALUNYA | 17 octubre, 2023

En el marc de la commemoració del mil·lenari del monestir de Montserrat, el Govern ha aprovat una subvenció d'1,4 milions d'euros per al finançament del nou espai immersiu de l'Abadia de Montserrat durant els anys 2023 i 2024. El projecte museogràfic es desenvoluparà a l'espai dels murs del segle XIV entrant per l'actual museu. Suposarà el desenvolupament del projecte museogràfic "Mil·lenari Montserrat", que explicarà la importància de l'abadia a partir de tres àmbits: l'espai físic (l'arada, signe de construcció social i de progrés), la dimensió humana (el llibre, signe de cultura i de pensament) i l'espiritualitat (la creu, signe de fe). Aquest projecte plasmarà per a tots els visitants que Montserrat és un massís d'una orografia extraordinària, on la història, el monestir i el santuari fan que milers de persones s'hi apropin diàriament per tal de descobrir-hi l'espai ...

[CONTINUA LLEGINT LA NOTÍCIA](#)



Diari de Girona

LES GERMANETES DELS POBRES REUNEIXEN 200 PERSONES EN UNA ARROSSADA POPULAR DE COMIAT



DIARI DE GIRONA | 21 d'octubre, 2023

«Aquí he vist Mares Superiores plorar per tenir gent necessitada a la porta i no disposar de recursos per deixar-la entrar. Hi ha espai suficient per acollir, però no personal», explicava ahir Núria Ferrer, una voluntària de la congregació de les **Germanetes dels Pobres** que fa més de vint anys que ajuda a organitzar actes benèfics per a la comunitat i que va ser present a l'arrossada popular que es va celebrar al centre.

I és que aquesta és precisament la tasca que porten realitzant les monges ininterrompudament des del 1876 a Girona: acollir persones jubilades amb dificultats econòmiques severes. Ara, 147 anys després, es veuen obligades marxar de la ciutat perquè **no poden afrontar les despeses de 100.000 euros mensuals** que suposa el manteniment del centre. «Ara mateix no sabem ...

[CONTINUA LLEGINT LA NOTÍCIA](#)



Diari de Girona

DAVID PAGÈS POSA EN VALOR L'AMOR PER LA LLENGUA I LA FE CRISTIANA A «FE ARRELADA»



DIARI DE GIRONA | 21 d'octubre, 2023

L'activista cultural, escriptor, professor i col·laborador del Diari de Girona, **David Pagès** (Sant Joan de Mollet, 1968), va presentar ahir a la biblioteca del monestir de Sant Daniel de Girona 'Fe arrelada. Garba d'articles i entrevistes (1997-2022)', un llibre de MMV Edicions que recull cinquanta articles propis publicats des de l'any 1997 en capçaleres com Diari de Girona, Serra d'Or, Catalunya Cristiana, Llengua Nacional o la revista diocesana del Bisbat de Girona, El Senyal, a més d'entrevistes a cristians que comparteixen amb l'autor l'amor per la llengua i la fe cristiana.

L'autor del llibre, David Pagès, assegura que «el volum vol visualitzar aquest entrellaçament, que significa també reforçament recíproc, entre dos pilars que han estat bàsics per a la vertebració del nostre poble, de la seva identitat ...

[CONTINUA LLEGINT LA NOTÍCIA](#)



Catalunya al dia

LES GERMANETES DELS POBRES MARXEN DE GIRONA I ES VENEN LA RESIDÈNCIA D'AVIS



[CCMA](#) | 18 d'octubre, 2023

Després de 145 anys, les monges de **les Germanetes dels Pobres marxen de Girona i es venen la residència d'avis**. La decisió és definitiva, si bé encara que no hi ha una data fixada. Tot dependrà del tancament de l'operació de compravenda del gran edifici que tenen al número 49 del carrer Barcelona.

Una de les condicions que posen al futur comprador és que hi mantingui activitat de geriàtric, assumeixi els treballadors i mantingui les condicions d'estada de les persones que s'hi quedin.

Aquest diumenge, 22 d'octubre, es farà una arrossada, oberta a tothom, com a festa de comiat.

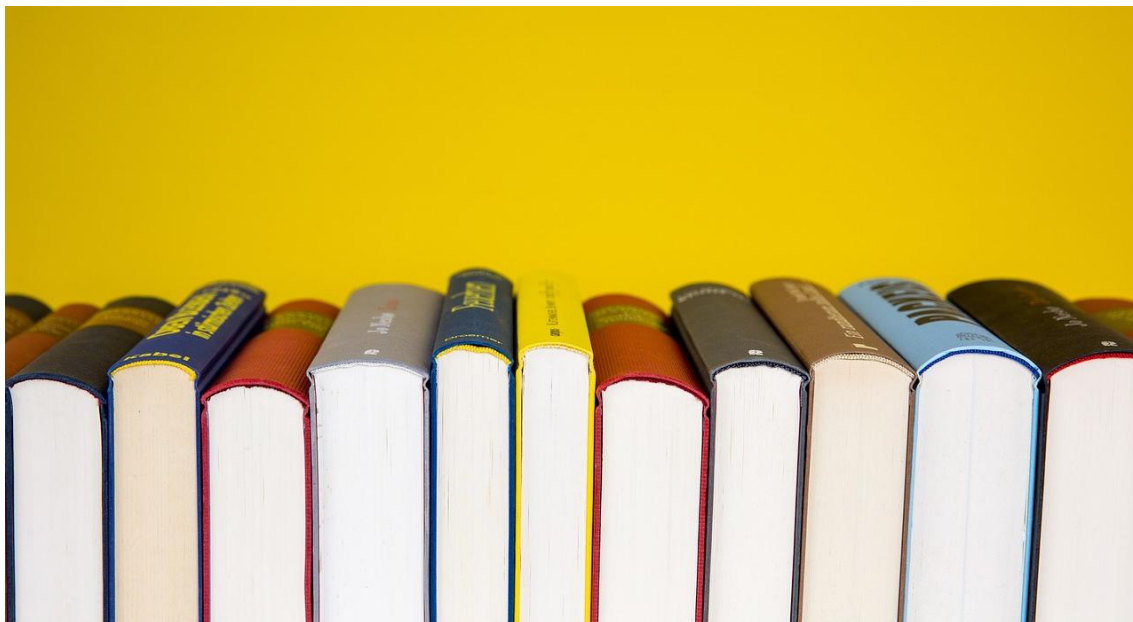
[El futur dels residents](#)

La decisió de la congregació de marxar de Girona ha fet ...

[CONTINUA LLEGINT LA NOTÍCIA](#)



📁 FORMACIÓ AMB L'URC



Lluís Agustí | Formació URC

Hem iniciat el Curs Sistemàtic de FORMACIÓ INICIAL del CEVRE, en horari de matí i tarda. És un servei i una oportunitat de formació que ofereix l'URC per aquells novicis/es que es troben a Catalunya iniciant el camí de la Vida Consagrada en els seus respectius carismes per mitjà del Noviciat Canònic.

A hores d'ara hi ha apuntats 17 novicis/es de diferents congregacions: 2 Puresa de Maria, 1 Siervas de la Pasión, 2 Darderes, 1 Josefines de la Caritat, 2 Mare del Diví Pastor (Caputxines), 9 Mercedaris.

Cada Novici/a segueix el seu propi ritme de formació segons la planificació de cada Noviciat. L'Equip de Professors/es ens adaptem a les circumstàncies personals i als ritmes de cada grup. Alguns comencen més tard i altres acaben abans perquè fan la primera professió.

Seguint el programa de formació que ofereix el CEVRE, hi ha previst fer dues trobades (recés) al llarg del curs: Advent i Pasqua. Anima aquestes trobades la Gna. Agnieska, professora del CEVRE.

L'Equip de Professors per aquest primer trimestre està format per:

- Ana M. Díaz- Conversió ecològica i Vida Consagrada.

26 d'octubre, 2023 	HOREB 605	
--	---------------------	---

- Lluís Serra- Passions i Virtuts.
- Joan Bovet- Psicologia de la Religió (Creixement personal).
- Natàlia Aldana- Espiritualitat de l'Any Litúrgic.

El programa està dividit en dos cursos de tres trimestres cada curs. Té com a finalitat reforçar la Teologia dels Vots, el Creixement i maduració personal, la formació en relacions comunitàries i altres temes de l'espiritualitat cristiana com la figura de Maria, l'Església, la centralitat de la persona de Jesús, els fonaments de la fe cristiana, una breu introducció a la Teologia Moral i l'aprofundiment en la Missió de la Vida Religiosa a partir del Concili Vaticà II i d'altres documents significatius sobre Vida Consagrada. Es una oferta de formació oberta als Novicis/es de Catalunya i específica sobre la Vida Consagrada. El fet de trobar-se de diferents congregacions enriqueix el mateix carisma, anima el procés vocacional de cadascú i fa possible una experiència de compartir intercongregacional.

Al final de curs fem una sortida de convivència per conèixer alguna comunitat de Vida Consagrada i descobrir el seu entorn geogràfic i cultural.

Ens trobem amb els formadors i formadores una vegada al trimestre per compartir inquietuds i línies de formació. Intentem mantenir un contacte al final de curs amb els professors i formadors per avaluar l'experiència del curs.

urc.formacion@confer.es



CONNEXIÓ AMB XISKYA VALLADARES

FORMACIÓ URC

Dimarts 7 de novembre, a les 19 h, l'Equip de Formació de l'URC, ofereix un temps de connexió a través de la plataforma **ZOOM**

Qui és Xiskya?

Religiosa de la congregació Puresa de Maria. Doctora en comunicació, Missionera digital, Co-fundadora de l'Associació iMisión, directora del Gabinet CESAG, a més d'altres missions com a periodista catòlica. Actualment resideix a Balears i és professora.



Compartirem el seu testimoniatge com a “mare sinodal” amb veu i vot. Ens oferirà de primera mà les seves impressions i vivències del Sínode.

Esteu convidats i convidades a connectar-v a través de ZOOM (*Places limitades*).

Vols connectar-te?

Apunta't enviant un correu
a: olga.sanchez@confer.es

Un dia abans rebreu l'enllaç de connexió



JORNADA DE FORMACIÓ

«Liderazgo alternativo en la Vida Consagrada»

Estem imbuïts en una crisi de lideratge, no sols a nivell social i polític, també a l'Església i en els nostres instituts. Així s'ha posat en evidència tant per la problemàtica dels abusos en l'àmbit eclesial, com pels últims documents de la CIVCSVA i, sobretot, per la nostra pròpia experiència quotidiana. En aquesta jornada de formació tindrem, en un primer moment, l'oportunitat d'introduir-nos a l'Escriptura i descobrir en ella tant models fallits de lideratge com les claus d'un lideratge a l'estil del Fill. En un segon moment, aprofundirem en les arrels d'aquests lideratges fallits per a proposar un lideratge alternatiu: aquell que s'edifica sobre la fragilitat.

INSCRIPCIÓ I PAGAMENT

Correu a olga.sanchez@confer.es: **fotocòpia de la transferència** i rebreu, el dia abans de la sessió, l'adreça de connexió.

Pagament: 25 € al número de compte de "la Caixa" IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Possibilitat de quedar-se a dinar: 12€

DATA LÍMIT: 5 de novembre

Més informació sobre la ponent i inscripció : [aquí](#)



IANIRE ANGULO
ORDORIKA

Esclava de la Sta. Eucaristia i de la Mare de Déu.

Teòloga

Data: 18 de novembre 2023

Hora: 10 – 13 h i de 15 a 17 h

Lloc: Col·legi Sta. Dorotea.
Salesianes de Sarrià.

(Pg. Sant Joan Bosco 24.
08017-Barcelona.





RECERCA D'ESPAI PER UBICAR UNA ESCOLA DE SEGONA OPORTUNITAT

LA SALLE COMTAL

La Fundació Comtal, entitat socioeducativa vinculada a La Salle, està en recerca d'un espai a Barcelona (Centre ciutat, Sant Martí, Poble Nou, Diagonal Mar) per poder ubicar l'**Escola de Segona Oportunitat** en la que treballa amb joves amb abandonament o fracàs escolar i donar-los una nova oportunitat formativa per la seva inserció laboral, o bé per reprendre la seva educació.



Hauria de ser un espai que ha estat autoritzat per el Dep. Educació o bé amb possibilitats.

Sobre els 300 m² com a mínim.

A peu pla o accessible.

Entrada independent a d'altres serveis.

Per autoritzar-lo seria, unes 4/5 aules, banys, 2 despatxos i algunes païetes de tutories.

Per a més informació us podeu adreçar a:

Jordi Jover i Ollé

Direcció

Tel: 932 954 636

direccio@comtal.org



VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxessocials de la Unió de
Religiosos de Catalunya



[@ReligiososCat](#)



[@ReligiososCat](#)



[Unió de Religiosos de Catalunya](#)



Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona

+34 93 302 43 67

urc.info@gmail.com

www.urb.cat